

Sygn. akt II.Ka.153/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSO – Jacek Przygucki
Protokolant:	st. sekr. sąd. – Teresa Aneszko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej – Marcina Milewskiego

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2014 r.

sprawy: **J. C. i M. U.**

oskarżonych z art.158§1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Sejnach

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Sejnach

z dnia 03 marca 2014 r. sygn. akt VI.K.303/13

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że:

- w punkcie III orzeka wobec oskarżonego J. C. obowiązek naprawienia szkody niemajątkowej poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. P. kwoty 700 (siedemset) złotych w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

- w punkcie IV orzeka wobec oskarżonego M. U. obowiązek naprawienia szkody niemajątkowej poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. P. kwoty 700 (siedemset) złotych w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

II. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonych od ponoszenia opłaty za II instancję oraz pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II.Ka.153/14

UZASADNIENIE

J. C. został oskarżony o to, że w dniu 21.08.2013r. ok. godz.24:00 w miejscowości K. gm. S., działając wspólnie i w porozumieniu z **M. U.**, dokonał pobicia **K. P.** w ten sposób, że uderzając rękoma w twarz i kopiąc nogami po głowie

pokrzywdzonego spowodował obrażenia jego ciała, narażając go na nastąpienie skutku określonego w art.157§1 kk tj. o czyn z art.158§1 kk.

M. U. został oskarżony o to, że w dniu 21.08.2013r. ok. godz.24:00 w miejscowości K. gm. S., działając wspólnie i w porozumieniu z J. C., dokonał pobicia K. P. w ten sposób, że uderzając rękoma w twarz i kopiąc nogami po głowie pokrzywdzonego spowodował obrażenia jego ciała, narażając go na nastąpienie skutku określonego w art.157§1 kk tj. o czyn z art.158§1 kk.

Sąd Rejonowy w Augustowie VI Zamięscowy Wydział Karny z siedzibą w Sejnach wyrokiem z dnia 03.03.2014r. w sprawie VI.K.303/13 uznał, iż oskarżony J. C.dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu na podstawie art.66§1 kk, art.67§1 i §2 kk postępowanie karne wobec J.C. warunkowo umorzył na okres próby 2 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

Uznał, iż oskarżony M. U. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art.66§1 kk, art.67§1 i §2 kk postępowanie karne wobec niego warunkowo umorzył na okres próby 2 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

Na podstawie art.67§3 i §4 kk zobowiązał oskarżonego J. C. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. P. kwoty 700 złotych w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Na podstawie art.67§3 i §4 kk zobowiązał oskarżonego M. U. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. P. kwoty 700 złotych w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Zwolnił oskarżonych od ponoszenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych w sprawie.

Powyższy **wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonych M. U. i J. C. zaskarżył Prokurator Rejonowy w Sejnach.**

Wyrokowi temu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że oskarżeni zachowaniem swoim wyrządzili pokrzywdzonemu szkodę i jednocześnie zobowiązał M. U. i J. C. do naprawienia tej szkody w wysokości 700 zł od każdego z nich w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku /na podstawie art.67§3 kk/, podczas gdy jak ustalono w/wymieniony pokrzywdzony w wyniku krytycznego zajścia nie odniósł szkody, której wysokość można wycenić materialnie, a jedynie została wyrządzona mu krzywda i w sprawie niniejszej możliwe jest jedynie orzeczenie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązkę we wskazanych kwotach.

Wniósł o zmianę orzeczonego środka poprzez zasądzenie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki na rzecz pokrzywdzonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego jako zasadna zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego w odniesieniu do oskarżonych J. C. i M. U. zasadne pozostaje warunkowe umorzenie postępowania karnego, czego zresztą skarżący nie kwestionował.

Zgodnie z treścią art.67§3 kk w przypadku warunkowego umorzenia postępowania karnego, sąd jest obowiązany po pierwsze do nałożenia na sprawcę obowiązku naprawienia szkody wyłącznie wówczas, gdy powstanie szkody w zakresie dóbr pokrzywdzonego jest następstwem popełnionego przez niego przestępstwa i po drugie obowiązek taki ciąży na sędzie tylko wtedy, gdy szkoda taka w czasie warunkowego umorzenia postępowania karnego nadal istnieje. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 16.05.2002r., III KK 189/02, Lex nr 53327)

Nie ulega też wątpliwości, iż obowiązek naprawienia szkody na podstawie art.67§3 kk opiera się na tych samych zasadach co zobowiązania cywilnoprawne. Zgodnie z uregulowaniami kodeksu cywilnego szkoda na osobie obejmuje

uszczerbki wynikające z uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia, pozbawienia życia oraz naruszenia innych dóbr osobistych człowieka. Mogą one przybrać postać szkody majątkowej lub niemajątkowej – krzywdy.

W przedmiotowej sprawie, jak wynika z akt sprawy, nie zaistniała szkoda majątkowa wyrządzona pokrzywdzonemu, gdyż poniósł on jedynie straty moralne oceniane przez pryzmat wyrządzonej krzywdy. Oskarżeni swoim zachowaniem spowodowali u K. P. obrażenia ciała i rozstrój zdrowia, za które niewątpliwie należy mu się rekompensata.

W toku prowadzonego postępowania mediacyjnego oskarżeni zaproponowali pokrzywdzonemu kwotę 1400 zł (po 700 zł każdy z nich) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (sprawozdanie z postępowania mediacyjnego i ugoda, k.105-107).

Sąd Rejonowy warunkowo umarzając postępowanie zasadnie zobowiązał oskarżonych do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego przez zapłatę kwot po 700 złotych od każdego z oskarżonych. Jedynie nie precyzyjnie określił w punkcie III i IV nałożony na oskarżonych obowiązek. Wskazać jednak należy, iż orzeczenie Sądu Rejonowego w tym zakresie było zgodne ze zmodyfikowanym wnioskiem Prokuratora, który wnioskując o warunkowe umorzenie postępowania karnego wnosił o orzeczenie od każdego z oskarżonych obowiązku naprawienia szkody w kwotach po 700 zł w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku. (protokół posiedzenia z dnia 03.03.2014r., k.160)

Oczywistym jest, iż w przedmiotowej sprawie pokrzywdzony nie doznał żadnej szkody majątkowej i możliwe jest jedynie naprawienie poniesionej szkody niemajątkowej tj. wyrządzonej krzywdy. Dlatego też Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie III i IV i orzekł wobec oskarżonych J. C. i M. U. obowiązek naprawienia szkody niemajątkowej poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. P. kwot po 700 złotych w terminie 1 miesiąca od uprawomocnienia się wyroku tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

W pozostałym zakresie, nie dopatrzwszy się innych uchybień, w szczególności tych wymienionych w art. 439 § 1 kpk, Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Skoro zmiana zaskarżonego wyroku nastąpiła w wyniku uwzględnienia apelacji wskazującej na błąd Sądu I Instancji, Sąd Okręgowy na zasadzie słuszności i w oparciu o art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za instancję odwoławczą.